

Για τον Πέτρο που έφυγε για πάντα

Nα τι ζητούσε: Ένα κομμάτι γη, όχι πολύ μεγάλο, με έναν κήπο, μα γάργαρη πηγή κοντά στο σπίτι κι ένα μικρό δασάκι. Οράτιος.

Ο Πέτρος, ο γελαστός ασυρματιστής, που πήγαινε παντού έφυγε το απόγευμα στις 7 του Μάη, για το μεγάλο Ταξίδι. Εκτινάχθηκε απ' το κρεβάτι ενός λαϊκού Νοσοκομείου του Σύδνεϋ, μαζί με μία φιάλη οξυγόνου για πολύ ψηλά. Υποσχεθήκαμε άλλωστε, παιδιόθεν, στους εαυτούς μας αυτό το άλμα στον ουρανό. Ήταν 66 χρονών παλιηκάρι, ο αδελφός.

Πανέξυπνος και γίγαντας! Έξω καρδιά. Πάντα αισιόδοξος, παρά το κινητικό του χάντικαπ. Πάντα έτοιμος να ξεσπάσει σε ένα βροντερό γέλιο. Πρώτα έμπαινε το γελο του και μετά ο ίδιος. Με μια χειραψία που σου έστιβε το χέρι. Εκρηκτικός, υπερβολικός, με ένα ανέκδοτο στο στόμα, ως εισαγωγή. Αγαθός. Δεν είχε μικρότητες, δεν είχε κακίες, ήταν πληθωρικός σε όλα του. Πάντα έτοιμος να βοηθήσει, πάντα έτοιμος να προσφέρει. Ανοιχτόκαρδος, ανοιχτοχέρης. Καμία σχέση με την παρουκιακή μιζέρια. Από άλλο ανέκδοτο, άλλου κόσμου, που χάθηκε. Καμία σχέση με τη νοοτροπία του ξένου, αγγλομαθής, ευρυμαθής, εγωιστής, πεισματάρης, καμία σχέση με τη μεταναστευτική καχυποψία, την ηττοπάθεια, τους υπολογισμούς, την ιδέα της αποταμίευσης και της αμυντικής συμπεριφοράς.

Ελεύθερη ύπαρξη και περιπτειώδης, δεν έμπαινε σε καλούπι, δεν οργανώθηκε πουθενά κι ας τον τραβάγαν όλοι, έτρεχε όμως να βοηθήσει μόλις τον καλούσανε. Η προσωποποίηση της ανιδιοτέλειας. Μεγαλόψυχος. Έδινε το χρόνο του στον άλλο. Κοινωνικότατος, με φίλους λούμπεν και απροσάρμοστους, με φίλους από όλα τα κοινωνικά στρώματα, “διαστρωματικός”, ακόμη και με λεφτάδες. Και στην πιο... ακατάλληλη ώρα, ήταν πάντα έτοιμος να την κάνει, με ένα γρήγορο αυτοκίνητο για την αυτοράλιανή ύπαιθρο, με την αγάπη του για το κυνήγι, το κολύμπι, τις εκδρομές, με αυτό το “άρρωστο πάθος” τη “λύσσα για ζωή”, κόντρα στο χρόνο, που τρέχει αμείλικτα. Ταξιδεύουμε αναζητώντας τη χαμένη μας αθωότητα.

Μετά το στρατό και τη Σχολή ασυρματιστών, ο Πέτρος χάθηκε σε ταξίδια, στις θάλασσες του κόσμου. Στην Ιαπωνία, στο Περού, στον Αρχάγγελο με τα παγοθραυστικά της Σοβιετικής Ένωσης. Θαλασσοπνύγηκε για τα καλά, γλύτωσε τα χειρότερα, σώθηκε και βγήκε για να παντρευτεί στην Αγγλία. Όταν γεννήθηκε η κόρη του η Μαρία αποφάσισε να εγκατασταθεί στην Αυστραλία, που αγάπησε πολύ. Ακολούθησαμε κι εμείς το δρόμο του, μετά τη γαλλική μας εμπειρία και τα πρώτα αδιέξοδα της μεταχοντικής Ελλάδας. Ο Πέτρος ανοιχτός στο καινούριο, αμετανόητα αισιόδοξος, απολίτικος, πολίτης του κόσμου. Εμείς κουμπωμένοι, επιφυλακτικοί, ακόμη απροσάρμοστοι.

Παρά τα πολλά προβλήματα με την υγεία του, που τα επιβάρυνε με το τσιγάρο, διατηρούσε μία απίστευτη κινητικότητα και παρά τις δυσκολίες του καθημερινού αγώνα για την επιβίωση, έβρισκε χρόνο να παίζουμε ατέλειωτες παρτίδες σκάκι.

-Με ποιον θα παίζω σκάκι, αδελφέ; με ρώτησε την τελευταία φορά στο Σύδνευ.

-Δεν σε φοβάμαι θα βρεις λύση εσύ, αγγλοκέλτη σκακιστή.
-Ξέρω, θα ταΐζω τα παπαγαλάκια με το κόκκινο λειχί στο Μπάνκσταουν.

Ήταν η μόνη κουβέντα με παράπονο που άκουνσα από τα χείλη του. Άλλά δεν ...με πτόησε, γιατί γνώριζα πόσο τον αγαπούσαν οι δικοί του άνθρωποι. Στις τελευταίες μαρτυρίες του στιγμές, συμπαραστάθηκαν και απάλυναν τον πόνο του, οι γυναίκες του, η αδελφή του Φρειδερίκη, η πολυαγαπημένη κόρη του Μαρία, η Κατερίνα η Πρώτη, η νέα του Οικογένεια, η Κατερίνα η Δεύτερη, τα παιδιά και τ' ανήψια και τα εγγόνια.

Δεν ήταν ποτέ μόνος κι ας έδειχνε φυγάς και αλλού. Και με περιμένει. Για ατέλειωτα ρουά ματ.

Δημήτρης Τζουμάκας

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελούντες 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του του πολυαγαπημένου μας και πάντα αξέχαστου υιού, συζύγου και πατέρα

**ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ**

ετών 49

Παρακαλούμε τους τιμώντες την μνήμη του όπως προσέλθουν την προσεχή Κυριακή, 16 Μαΐου 2010 στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, 90 Newcastle St., Rose Bay, και ενώσουν μεθ'ημών τας προς τον Ύψιστον δεήσεις των. Οι τεθλιψμένοι: η σύζυγος Γεωργία, τα παιδιά Πλαναγιώτης, Ντίνος, Ιωάννα και Λουκάς, η μητέρα Ιωάννα, τα αδέλφια Κώστας και Αλέξανδρα, Δημήτρης και Τασία, τα πεθερικά Ντίνος και Πλαναγιώτη Λειβαδίτη, τα κουνιάδια, τα ανήψια και λοιποί συγγενείς και φίλοι. Όσοι επιθυμούν μετά το μνημόσυνο να περάσουν για καφέ στο χωρί της εκκλησιάς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωρούμε καθήκον μας όπως και δια μέσω του Τύπου να ευχαριστήσουμε όλους τους συγγενείς και φίλους για την θερμή τους συμπαράσταση στο βαρύ μας πένθος. Ευχαριστούμε αυτούς που παραβρέθηκαν στην κηδεία και αυτούς που κατέθεσαν στεφάνια και λουλούδια επί της σορούς του, αυτούς που απέστειλαν συλλυπητήριες κάρτες, αυτούς που έκαναν δωρεές στη μνήμη του στην εκκλησία και αυτούς που με οποιονδήποτε τρόπο εξέφρασαν την λύπη τους για τον απροσδόκητο θάνατο του πολυαγαπημένου συζύγου, γιού, αδελφού, γαμπρού και θείου.

13580 Η οικογένειά του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελούντες 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του του πολυαγαπημένου μας και πάντα αξέχαστου γιού, αδελφού, εγγονού, θείου και συντρόφου

ΠΩΛ ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΗ

ετών 45, από Κεφαλονιά

Παρακαλούμε τους τιμώντες την μνήμη του όπως προσέλθουν την προσεχή Κυριακή, 16 Μαΐου 2010 στον Κοιμητηριακό Ναό του Αγίου Αθανασίου, Cnr Weekes & Carpenter Ave, Rookwood, και ενώσουν μεθ'ημών τας προς τον Ύψιστον δεήσεις των.

Οι τεθλιψμένοι: οι γονείς Χρήστος και Δέσποινα, τα αδέλφια Σωτήρης και Iolande, ο ανηψιός Kristopher, η γιαγιά Δήμητρα Θεοδωρέλου, η σύντροφος Νίκη Δελιτσάκη, οι θείοι, τα ξαδέλφια και λοιποί συγγενείς και φίλοι. Όσοι επιθυμούν μετά το μνημόσυνο να περάσουν για καφέ στο Reflection Cafe, 1 Memorial Ave, Rookwood Cemetery.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωρούμε καθήκον μας όπως και δια μέσω του Τύπου να ευχαριστήσουμε όσους παραβρέθηκαν στη νεκρώσιμο Ακολουθία, όσους κατέθεσαν στεφάνια και λουλούδια, όσους έκαναν δωρεές και ιδιαίτερα την Ελληνική Κοινότητα Σίδνεϊ, την Κεφαλληνιακή Αδελφότητα και τον Σύλλογο Λεβιδιωτών που κατέθεσαν στεφάνια και λουλούδια, όσους έκαναν δωρεές και ιδιαίτερα την Ελληνική Κοινότητα Σίδνεϊ, την Κεφαλληνιακή Αδελφότητα και τον Σύλλογο Λεβιδιωτών που με οποιονδήποτε τρόπο μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ μας πένθος.

13584

ΚΗΔΕΙΑ

Με μεγάλη μας θλίψη αγγέλουμε τον θάνατο της πολυαγαπημένης μας και πάντα αξέχαστης μητέρας, γιαγιάς, προγιαγιάς και αδελφής

MARIAΣ ΒΑΛΣΑΜΗ

ετών 90
από Πορτ Σάιντ, Σουέζ
που απεβίωσε στις 5 Μαΐου 2010

Η νεκρώσιμος Ακολουθία θα ψαλεί την Τρίτη 11 Μαΐου 2010 και ώρα 11:00 π.μ. στον Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου, Cnr. Railway Parade & Burleigh St., Burwood, η δε σορός της θα ενταφιαστεί στο νεκροταφείο του Rookwood. Οι τεθλιψμένοι: τα τέκνα Γιάννης και Michelle, Σταύρος και Ελένη, τα εγγόνια Aimée, Elizabeth, Alexandra, Maria, Georgina και Anastasia, τα δισέγγονα Nikita και Marcus, τα αδέλφια Ιάκωβος, Αναστασία, Άννα και οι σύζυγοί τους, τα ανήψια και λοιποί συγγενείς και φίλοι.

Λεπτομέρειες για τον καφέ μετά την κηδεία θα ενημερωθούν την ημέρα της κηδείας.

Παρακαλείστε αντί λουλούδια και στεφάνια να γίνουν δωρεές στο Concord Hospital.

Euro Funeral Services 9759 9759